

The long day closes (1868). De lange dag loopt ten einde.
Tekst Henry Fothergill Chorley, muziek Arthur Sullivan.

No star is o'er the lake,
its pale watch keeping,
The moon is half awake,
through gray mist creeping,
The last red leaves fall
round the porch of roses,
The clock hath ceased to sound
The long day closes

Geen ster staat boven het meer,
om een bleke wake te houden.
De maan is half wakker
tussen de grijze mistflarden.
De laatste rode bladeren vallen
rond de veranda van rozen.
De klok is gestopt met luiden
De lange dag loopt ten einde.

Sit by the silent heart
in calm endeavour
to count the sounds of mirth
now dumb for ever

Gezeten bij het stille haardvuur
in een kalme poging
de lachen die klonken te tellen
die nu voor altijd verstomd zijn

Heed not how hope believes
and fate disposes
Shadow is round the eaves
the long day closes

Maak je niet druk dat hoop gelooft
en het lot (anders) beschikt
Schaduw reikt (al) tot de dakrand
de lange dag loopt ten einde

The lighted windows dim
are fading slowly
The fire that was so trim
now quivers lowly

De verlichte ramen verduisteren
doven langzaam uit
Het vuur dat volop brandde
flakkert nu nog flauwtjes

Go to the dreamless bed
where grief reposes
Thy book of toil is read
The long day closes

Ga naar het droomloze bed
waar droefheid zich te ruste legt
Je boek van zwoegen is uit
De lange dag loopt ten einde